

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Radmily Baďurové a soudců JUDr. Šárky Žmolilové a Mgr. Tomáše Ožany ve věci

žalobce: **A. B.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupen zákonnými zástupci Mgr. Zuzanou B. a Mgr. Jaromírem B.,
oba bytem xxx
právně zastoupen advokátem JUDr. Josefem Zubkem
sídlem 1. máje 398, 739 61 Třinec

proti
žalované: **Základní škola a mateřská škola xxx**
sídlem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Ladislavem Vrubleem
sídlem Staňkova 103/18, 602 00 Brno

o náhradu újmy způsobené na vážnosti, cti a dobré pověsti

k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 31. 8. 2020, č. j. 12 C 238/2018-182,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v odstavcích I. a II. výroku **potvrzuje**.
- II. V odstavci III. výroku se rozsudek okresního soudu **mění** takto:
- III. Žalobce je **povinen nahradit** žalované náklady řízení ve výši 15.000 Kč k rukám právního zástupce žalované do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalobce je **povinen nahradit** žalované náklady odvolacího řízení ve výši 8.228 Kč k rukám právního zástupce žalované do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku

Odůvodnění:

1. Okresní soud zamítl žalobu na omluvu (výrok I.), dále žalobu na úhradu 20 000 Kč (výrok II.) a nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.). Žalobce se po změnách žaloby nakonec domáhal, aby žalované kromě peněžité náhrady 20 000 Kč bylo uloženo podepsat a doručit žalobci na adresu xxx a též jeho rodičům, omluvu tohoto znění:

"Za újmu na vážnosti, cti a dobré pověsti A. B., nar. xxx způsobenou mu

- neobjektivním a nekorektním šetřením události ze dne 25. května 2017 spočívajícím zejména v částečně významově pozměněné, na rozdíl od ručně sepsaného zápisu, přepsané výpovědi A. B., nar. xxx ze dne 26. května 2017 a částečně významově pozměněné výpovědi Tomáše B., Kateřiny B., Michala P. a Zuzany P., jež jsou uvedeny v zápise z jednání s rodiči ze dne 26. května 2017 a navíc zasláním těchto výpovědí Policii České republiky,
- v Oznámení o uložení důtky ředitele školy ze dne 21. června 2017, vydaným v souladu s § 31 zákona číslo 561/2004 Sb. a § 17 odst. 1 vyhlášky číslo 48/2005 Sb. a v souladu se Školním řádem, neodůvodněně a nepřezkoumatelně uloženou důtkou ředitele školy za to, že žák nerespektoval povinnosti žáků a pravidla vnitřního režimu školy, které vyplývají z ustanovení Školního řádu, čímž jej porušil v bodech 1, 4, 6 článku II, 1 a 14 čl. III – za ublížení na zdraví spolužákovi,
- v Oznámení o uložení výchovného opatření - důtky ředitele školy ze dne 24. ledna 2018, vydaným v souladu s § 31 zákona číslo 561/2004 Sb. a s § 17 odst. 3 písm. c) vyhlášky číslo 48/2005 Sb. a v souladu se Školním řádem, neodůvodněně a nepřezkoumatelně uloženou důtkou ředitele školy za to, že žák nerespektoval povinnosti žáků a pravidla vnitřního režimu školy, které vyplývají z ustanovení školního řádu, čímž jej porušil v bodech 1, 4, 6 článku II, 1 a 14 článku III - za ublížení na zdraví spolužákovi,

se Základní škola a mateřská škola xxx, A. B., nar. xxx, omlouvá.

Okresní soud vyšel ze zjištění, že dne 25. 5. 2017 žalobce způsobil zranění spolužákovi nezl. O. B. při zápasu ve třídě a nezl. O. B. byl se zraněním hospitalizován v nemocnici. Po této události žalovaná provedla vlastní šetření věci a opatřením ze dne 21. 6. 2017 byla žalobci uložena důtka ředitele školy po projednání v pedagogické radě dne 21. 6. 2017 za to, že žalobce nerespektoval povinnosti a pravidla vnitřního režimu školy, které vyplývají ze školního řádu (za ublížení na zdraví spolužákovi). Žalovaná uložení důtky ředitele školy žalobci oznámila zákonným zástupcům žalobce, zveřejnila v internetovém informačním systému a přednesla před spolužáky žalobce ve třídě. Policie ČR, která ve věci prováděla šetření, věc dne 9. 8. 2017 odložila s tím, že není dáno podezření z přestupku. Na základě opakovaných stížností zákonných zástupců žalobce prováděla šetření ve věci i Česká školní inspekce. V odpovědi ze dne 24. 11. 2017 konstatovala, že důtky ředitele školy nebyla udělena správně, ředitel školy neakceptoval závěry Policie ČR o odložení věci a důtku nezrušil. Současně vytkla nedostatky v prepisu ručně psaných výpovědí žáků a rodičů. Reakce žalované byla taková, že dne 24. 1. 2018 vydala oznámení o uložení výchovného opatření – důtky ředitele školy žalobci, přičemž v oznámení oproti původnímu uvedla, že se jedná o výchovné opatření a změnila ustanovení, podle něhož opatření bylo uloženo. Současně o tom informovala zákonné zástupce žalobce a uložení výchovného opatření vyznačila v katalogovém listu žáka. Poté následovaly další stížnosti zákonných zástupců žalobce adresované České školní inspekci, která věc uzavřela sdělením ze dne 15. 6. 2018, že důtky ředitele školy ze dne 21. 6. 2017 a ze dne 24. 1. 2018 jsou obsahově věcně totožné stejnopisy s odvoláním na projednání v pedagogické radě dne 21. 6. 2017 a nejde o uložení další důtky ve stejné věci. Po právní stránce okresní soud dospěl k závěru, že není oprávněn přezkoumávat uloženou ředitelskou důtku a v důsledku platně uložené důtky (kázeňského opatření) nelze žalobci přiznat žádný z nároků za

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.

tvrzený zásah do jeho osobnostních práv. Při prepisu výpovědi žalobce a některých rodičů došlo ke zkreslení a pozměnění jejich výpovědí, avšak policie měla k dispozici nakonec obě verze protokolu a okresní soud nezjistil, že by žalovaná úmyslně prováděla šetření události ve snaze žalobce poškodit. Jelikož žalobce neprokázal, že mu žalovaná způsobila újmu na jeho vážnosti, cti a dobré pověsti udělenou ředitelskou důtkou a šetřením události, žaloba je nedůvodná.

2. Proti rozsudku podal žalobce včasné odvolání, kde namítal, že okresní soud nezohlednil okolnosti případu, že škola věděla o zápasech žáků konaných ve třídě a tolerovala je, nelze tedy ukládat důtku za činnost školou tolerovanou; žalobce se tohoto zápasu nechtěl zúčastnit; spolužák B. si případný následek zavinil sám a důvod svého zranění v průběhu času měnil; žalovaná aniž vyčkala výsledku šetření policie, přistoupila ke kázeňskému opatření a toto zveřejnila na internetových stránkách určených rodičům žáků; ředitelskou důtku udělila, ačkoli se zranění spolužáka nepotvrdilo; poslední zpráva České školní inspekce z 24. 11. 2017 shledala stížnosti rodičů žalobce za důvodné a důtku byla uložena nesprávně; nelze vycházet ze zprávy inspekce ze dne 21. 9. 2017, která byla zrušena poslední zprávou inspekce; objektivní délka léčby zranění činí sedm dnů a mnohé symptomy uváděné matkou O. B. (moč v krvi) nebyly lékaři zjištěny; obě udělené důtky ředitele školy jsou nepřezkoumatelné, neboť neobsahují popis skutku a odůvodnění. Celkově tedy měl okresní soud dospět k závěru, že žalobce neublížil spolužákovi, ten nemusel být hospitalizován a obě důtky byly uloženy neoprávněně, neodůvodněně a jsou nepřezkoumatelné. Další újmu žalobci způsobilo neobjektivní šetření celé události, kdy žalovaná pozměnila jednak výpověď žalobce, kterou zaslala policii, a jednak výpovědi rodičů rovněž zaslala v pozměněné podobě. Šlo o podstatné změny, zejména, kterou nohou měl žalobce kopnout, zda šlo o rvačky či zápasy, v protokole rodičů jde o záměny jmen aktérů, vložení celých pasáží textu. Žalobce byl vyslýchán bez přítomnosti rodičů, delší dobu a není jasné, zda byl jeho podpis připojen před či po úpravách protokolu. Žalovaná jakožto správní orgán v rámci správního řízení má nést následky svých nesprávných právních kroků. Dále se žalobce dotklo, že od 26. 5. 2017 do února 2018 bylo zveřejněno na stránkách školy, že došlo k vážnému zranění při rvačce, ač to nebyla pravda a ve srovnání s jinými závažnějšími případy, byla reakce žalované nesouměřitelná a bezprecedentní. Žalobce pak čelil posměchu a dotazům ze strany spolužáků a rodičů spolužáků. Okresní soud pak neprovedl ani důkazy k prokázání intenzity jeho utrpěné újmy. Okresní soud žalobu zamítl pro neprokázání újmy žalobce, ačkoli neprovedl žádný žalobcem navržený důkaz k prokázání jeho újmy.
3. Proti rozsudku, avšak pouze proti výroku III. o nákladech řízení, podala odvolání žalovaná, která namítala, že nelze z osvobození žalobce od soudních poplatků automaticky odvozovat aplikaci ustanovení § 150 o. s. ř. a dále že podle odborné literatury, soudních rozhodnutí (nález Ústavního soudu ze dne 21. 4. 2009, sp. zn. II. ÚS 1605/15) musí být stranám dán prostor k vyjádření pro případný úmysl soudu aplikovat ustanovení § 150 o. s. ř., což splněno nebylo.
4. Z podnětu včasného odvolání žalobce přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, podle ustanovení § 206 odst. 1 a § 212 věty první o. s. ř. v celém rozsahu se závěrem, že odvolání žalobce není důvodné.
5. Okresní soud dostatečně a řádně zjistil skutkový stav v odstavci 15. a 16. rozsudku, v podrobnostech na něj odvolací soud odkazuje a vychází z něj.
6. Po právní stránce dle odvolacího soudu prvním předpokladem ochrany cti a dobré pověsti člověka dle § 81 a § 82 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku je samotný zásah, který je objektivně způsobitelný přivodit újmu na osobnosti subjektu práva tím, že snižuje jeho čest či dobrou pověst u jiných lidí a ohrožuje tak vážnost jeho postavení a uplatnění ve společnosti. Dle ustálené judikatury musí jít o zásah do přirozených práv i určité intenzity, která narušuje společností akceptovaná pravidla soužití. Požadavky na odčinění nemajetkové újmy nelze spojovat s běžnými životními nepříjemnostmi či komplikacemi. Byť jde o jev nežádoucí, dochází mezi spolužáky k více či méně nevhodnému chování, k jehož korigování slouží právě výchovná opatření v podobě třídních či ředitelských důtek dle § 31 zákona č. 561/2004 Sb. školského zákona a § 17 odst. 3 prováděcí

vyhlášky č. 48/2005 Sb. Stručně řečeno žáci se odpradávná prali a byli za to školou trestáni, což našlo odraz i v literatuře či filmech (např. Bylo nás pět, Přijela k nám pout', Obecná škola, Mikulášovy patálie, Knoflíková válka apod.). Těmito školními opatřeními většinou věc končí a nedochází ani k zásahu do veřejných práv žáka týkajících se jeho vzdělávání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2019, č. j. 8 As 80/2019-30). Zákonodárce výslovně ani neupravuje správní či soudní přezkum třídní či ředitelské důtky. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že žalobce a spolužák B. spolu chodili do třídy další 4 roky bez nějakých dalších zaznamenaných konfliktů. Nelze rovněž odhlédnout od skutečnosti, že dle žalované výchovné opatření, byť mírnější, bylo uděleno i dalším žákům, nejen žalobci. Právě s ohledem na postupné rozumové a volní dospívání dětí, které si nemusí případné nechtěné následky svého jednání uvědomovat, jsou výchovná opatření zakotvena pouze ve formě v podstatě jednorázových slovních napomenutí. Právním řádem výslovně neupravený soudní přezkum rozhodnutí ředitele o výchovném opatření, posléze realizovaný cestou řízení o ochraně osobnosti by měl být tedy spíše zdrženlivější. V zásadě by tedy důtka ředitele představovala zásah do osobnostních práv dle ustanovení § 81 zákona č. 89/2012 Sb. pouze výjimečně, pokud by byla zcela zjevným neodůvodněným excesem s velmi intenzivním dopadem do sféry poškozeného.

7. Další zákonem stanovenou okolností je, že zásah musí být neoprávněný. Škola je povinna šetřit úrazy svých žáků, povinna šetřit případnou šikanu a řešit a případně postihovat porušení školního řádu (§ 29, § 30 a § 31 školského zákona). Při výkonu těchto práv a současně i uložených povinností je jí poskytnut jistý prostor pro její vlastní šetření, závěry o skutkovém stavu a případná rozhodnutí o udělení výchovných opatření. Výkon zákonem uložené povinnosti či výkon práva sám o sobě vylučuje neoprávněnost zásahu. Opět by neoprávněným zásahem musel být zjevný exces školy při výkonu jejích práv a povinností.
8. Z žádných skutkových zjištění okresního soudu vědomí či tolerance školy k mezi žáky předem dohodnutým zápasů mezi žáky xxx třídy nevyplývá (závěr policie o odložení věci, výpovědi učitelek na policii v připojeném trestním spise, zpráva školní inspekce z 24. 11. 2017, že třídní učitelka výslovně napomínala žáky, aby nechali spolužáka B. na pokoji). Tato odvolací námitka tedy důvodná není. I kdyby měl žalobce proti zápasu vyhlášenému spolužákem slovní výhrady, přesto se v prostoru události nacházel, aktivně například neodešel. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že úrazu B. při vyhlášeném týmovém zápase předcházela určitá pomsta spolužáků (úder tabulkami) za to, že kvůli vyrušování B. (byť byl až poslední vyrušující v řadě) byli žáci rozsazeni zpět podle běžného zasedacího pořádku (záznam školy o šetření události zveřejněný na internetu z 1. 6. 2017). Sám žalobce vypověděl, že B. kopl nohou, za kterou ho B. držel. Nelze tedy říci, že by si B. zranění přivodil zcela sám, byť je pravdou, že kopnutí spolužákem uvedl v nemocnici až s odstupem určité doby a nejprve uváděl zakopnutí a pád na koberec. Vyhlášení týmového zápasu dokládají výpovědi spolužáků založené v policejním spise. Zranění, která B. utrpěl, byla okresním soudem zjištěna ze dvou lékařských zpráv MUDr. M. a MUDr. G. – poranění v oblasti hlavy oblastí čelní a spánkové vlevo. Příznaky, které B. uváděl (poruchy vidění, zvracení, slabost), odezněly ještě před či při přijetí do nemocnice, hospitalizován byl spíše preventivně s podezřením na otřes mozku a následně doporučen klidový režim doma po dobu 9 dnů. Závažné zranění tedy potvrzeno nebylo. Nelze však říci, že B. nebyl vůbec nijak zraněn, jak uvádí žalobce v odvolání. Tato odvolací námitka tedy důvodná rovněž není. Zveřejněné zprávy o zranění žáka xxx třídy školou na internetu dne 26. 5. 2017, 1. 6. 2017 pak obsahují zjištění školy vždy k uvedeným datům zveřejněné zprávy a dosavadní závěry školy o průběhu úrazu. Jde o stručná a přiléhavá sdělení, že při vyhlášené týmové rvačce došlo ke zranění žáka, který byl posléze hospitalizován v nemocnici, věc šetří policie a opatření budou přijata na pedagogické radě 21. 6. 2017. Nejde tedy o nic jiného než uvedení školou zjištěných skutečností a odvolací námitka, že škola uváděla nepravdivý či záměrně zveličený popis události slovy rvačka a závažné zranění, rovněž není důvodná. Pokud je namítáno, že dvě ředitelské důtky jsou nepřezkoumatelné, je pravdou, že absentuje popis jednání, kterým žalobce školní řád porušil a bližší odůvodnění. Avšak vzhledem ke skutečnosti, že se úrazem a incidentem zabývala

škola, školní inspekce, policie, okresní soud a nyní i soud odvolací, je zcela i bez popisu skutku a odůvodnění zřejmé, za co byla důtka ředitele žalobci udělena. Nejde o natolik podstatnou vadu, pro kterou by bylo možno dovést zjevnou nedůvodnost samotné udělené ředitelské důtky. Okresní soud rovněž zjistil, že došlo při prepisech k pozměnění výpovědi žalobce (zejména, kterou nohou měl žalobce kopnout či udeřit a lze dle odvolacího soudu připustit, že to může mít význam z hlediska intenzity úderu či dovozování úmyslu či nedbalosti žalobce či spoluzavinění poškozeného) a dále k pozměnění výpovědi některých rodičů v neprospěch žalobce (navíc uvedeny údaje o délce hospitalizace na JIP 6 týdnů, otok a modřina na pravém spánku, soustavné napadání spolužáků ze strany žalobce). Okresní soud dále zjistil, že policie měla k dispozici jak prepisy, tak obě podepsané verze protokolu s výpověďmi rodičů a lékařské zprávy o zraněních a léčbě, její závěr proto tyto skutečnosti nijak neovlivnily. Navíc policie mohla případně rodiče či žáky znovu vyslechnout pro potřeby případného trestního řízení. Odůvodnění okresního soudu v odstavci 16, že nelze vyžadovat striktně standard trestního, správního či přestupkového řízení při šetření školy incidentu mezi žáky, je přiléhavý. Nepřítomnost rodičů při výpovědi žáka ve škole není bez dalšího vždy nevhodná či nepřipustná (například při podezření na týrání ze strany rodičů, učitelé by se měli i obecně pokoušet navázat s žáky vztah oboustranné důvěry, což ne vždy je možné za přítomnosti rodičů apod.). Ke zkreslení výpovědi žalobce při prepisu tedy došlo, ale při jinak zjištěném skutkovém stavu, že žalobce kopl či udeřil kolenem nohy spolužáka B. do hlavy, který poté byl převezen do nemocnice a ponechán na pozorování, to na podstatě věci z hlediska výchovných opatření nic nemění. Udělit za takovéto jednání, kdy došlo při nevhodné aktivitě (byť neúmyslně) k (později zjištěnému lehčímu) zranění spolužáka, ředitelskou důtku pak není zjevným excesem. Udělená ředitelská důtka tedy není natolik intenzivním zásahem, který by překračoval běžné životní nepříjemnosti, překračoval běžně objektivně společností akceptované normy soužití a nejde ani o exces z výkonu práv a povinností žalované, který by zakládal neoprávněnost případného zásahu. Za této situace je výrok okresního soudu správný, byť nikoli z důvodu neprokázání utrpěné újmy žalobce, ale z důvodu nezjištění neoprávněného zásahu ze strany žalované, tedy právě zákonem požadované podmínky pro odčinění případné nemajetkové újmy. Nesplnění kterékoli z podmínek pak má za následek nedůvodnost podané žaloby. Za této situace již nebylo nutno provádět dokazování k příčinné souvislosti a (jak v odvolání namítá žalobce) dokazování k tvrzené újmě žalobce na jeho cti či vážnosti, což jsou další zákonem požadované okolnosti pro odčinění tvrzené nemajetkové újmy.

9. Z výše uvedených důvodů odvolací soud podle § 219 o. s. ř. rozsudek ve výroku I. a II. jako věcně správný potvrdil.
10. Z podnětu včasného odvolání žalované přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek i ve výroku III. včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, podle ustanovení § 206 odst. 1 a § 212 věty první o. s. ř. se závěrem, že odvolání žalované je částečně důvodné.
11. Pokud jde o odvolání žalované, je pravdou, že okresní soud nepředestřel možnost aplikace ustanovení § 150 o. s. ř. a upřel tak oběma stranám možnost argumentace pro účely rozhodnutí o nákladech řízení, kdy však měli prostor tuto doplnit v odvolacím řízení. Odvolací soud dospěl k závěru, že kromě úvahy rodičů žalobce; opatrovníka nezletilého byl úkon podání žaloby na ochranu osobnosti nezletilým schválen opatrovníckým soudem (rozsudek Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 9. 4. 2018, č. j. 0 P 557/2017-41). Zcela jistě byly těmito všemi subjekty brány důkladně do úvahy i náklady řízení, které vždy vznikají a v případě neúspěchu je žalobce povinen je zásadně dle § 142 odst. 1 o. s. ř. hradit. Podání žaloby bylo svobodným rozhodnutím žalobce, nejde o žádné náklady řízení, které by žalobci vznikly bez jeho přičinění a vůle, jako tomu je např. u dluhů za odpady nehrazených rodiči (nález Ústavního soudu ze dne 10. srpna 2017, sp. zn. Pl. ÚS 9/15) nebo za jízdy bez jízdenky, které nezletilí nebyli schopni vzhledem ke své vyspělosti pochopit či uhradit (nález Ústavního soudu ze dne 4. prosince 2014, sp. zn. I. ÚS 1041/2014). Samotná nezletilost a nemajetnost žalobce tedy nepostačuje pro aplikaci ustanovení § 150 o. s. ř., kdy právě nezletilost a nemajetnost byla zvažována již při svolení soudu k podání žaloby.

12. Odvolací soud se nejprve zabýval účelností nákladů právního zastoupení žalované. Soud přihlédl k délce řízení, četnosti úkonů zástupce žalované, počtu tří jednání u okresního soudu, předmětu sporu (nešlo o záležitost skutkově či právně zcela jednoduchou či soudně ustáleně opakovaně řešenou). Náklady žalované na právní zastoupení byly tedy obecně náklady účelnými ve smyslu ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., avšak nikoli všechny. Byť je pravdou, že podle ustanovení § 24 odst. 1 o. s. ř. si účastník, může svobodně zvolit právního zástupce, k němuž má důvěru, neznamená to ale, že pak lze všechny jeho náklady na právní zastoupení považovat automaticky za účelné. Zejména jde o náklady zástupce žalované na cestovní výdaje a zmeškaný čas cestami k jednáním z Brna do Frýdku-Místku a zpět účtované v rozsahu 1 334 km a zmeškaného času 16 hodin. Pouze v Ostravě dle evidence ČAK působí 9 advokátů se specializací na ochranu osobnosti (Mgr. Martin Bílý, JUDr. Richard Fanta, JUDr. Igor Honus, JUDr. Lukáš Klega, Mgr. Michaela Nováková, Mgr. Bc. Adam Ptašník Ph. D., JUDr. Zuzana Veselská, Mgr. Tomáš Veselský, Mgr. Ing. Jan Zonek), např. ve Frýdlantu nad Ostravicí pak jedna (JUDr. Lucia Mališová). Volba advokáta se vzdáleným sídlem od bydliště či sídla účastníků řízení a sídla soudu, může představovat právě případ neúčelného navyšování nákladů řízení (srovnej např. nález Ústavního soudu ze dne 25. března 2014 sp. zn. I. ÚS 3819/13, bod 19, usnesení ze dne 9. 12. 2014, sp. zn. III. ÚS 2939/14 bod 12). Argument žalované, že náklady řízení ponese v konečném důsledku zřizovatel školy, tedy obec, a žalovaná by měla obdržet plnou náhradu nákladů, rovněž není důvodná. Žalovaná, pokud chtěla šetřit rozpočet zřizovatele, si mohla zvolit advokáta z regionu či kraje. Odvolací soud tedy shledal náklady spojené s cestami zástupce žalované k jednáním a čas tím zmeškaný za neúčelné. Pokud jde o náklady za odměnu zástupce žalované, učinili ve věci 8 úkonů dle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (převzetí zastoupení; vyjádření k žalobě; jednání 27. 2. 2019; vyjádření po změně žaloby 10. 4. 2019; jednání 1. 10. 2019 v délce přes 2 hodiny, tj. 2x; vyjádření po změně žaloby 16. 3. 2020; jednání 19. 8. 2020) po 3 100 Kč za úkon dle § 9 odst. 4 písmeno a) a § 7 advokátního tarifu a půl úkonu za účast u vyhlášení rozsudku. (tj. 1 550 Kč) a k tomu přínáležející náhrada hotových výdajů za 9 úkonů podle § 13 tarifu ve výši 2 700 Kč a náhrada za DPH.
13. Dále se odvolací soud zabýval okolnostmi případu, které by odůvodnili nepřiznání či snížení náhrady nákladů řízení žalované dle ustanovení § 150 o. s. ř. K nevhodným aktivitám žáků (dohodnuté zápasy) na škole docházelo delší dobu a žalovaná mohla případně toto odhalit dříve, školní inspekce pochybení žalované při šetření úrazu a udělení důtky shledala ve zprávě z 24. 11. 2017 (prodlení s informování rodičů žalobce o udělené důtce, nepředání prepisu výpovědi žalobce rodičům, neodůvodnění udělené důtky, nesprávné uvedení užitých ustanovení školského zákona). Dále bylo v řízení zjištěno, že k nepřesnému prepisu a pozměnění výpovědi žalobce došlo, což sice nemá vliv na posouzení věci samé, ale z hlediska nákladů řízení k této skutečnosti přihlédnout lze, kdy tato skutečnost byla jedním z důvodů, proč žalobce žalobu podával. Dále soud přihlédl k tomu, že žalobce nabízel smírné řešení sporu formou omluvy, k uzavření smíru nedošlo pouze z důvodu neshody o tom, zda se má i žalovaná vzdávat svých potencionálních nároků vůči žalobci. Dále odvolací soud přihlédl i k tomu, že jednání žalobce nebylo úmyslné, k vážnému zranění spolužáka nedošlo, mezi žalobcem a spolužákem B. šlo o jediný řešený incident. Z výše uvedených důvodů by uložení celých nákladů řízení bylo vůči žalobci skutečně nepřiměřené a odvolací soud rozhodl podle ustanovení § 150 o. s. ř. o snížení náhrady nákladů řízení žalované za řízení u okresního soudu mírně přes 1/2, tedy na částku 15 000 Kč.
14. Proto podle ustanovení § 220 o. s. ř. ve výroku III. rozsudek okresního soud změnil a uložil žalobci nahradit žalované náklady řízení 15 000 Kč.
15. O náhradě nákladů odvolacího řízení krajský soud rozhodl podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 a odst. 2 o. s. ř. Pokud jde o odvolání žalované ve věci nákladů řízení, byly obě strany v zásadě stejně úspěšné a nemají proto podle § 142 odst. 2 o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení o odvolání žalované. Pokud jde o odvolání ve věci samé, žalovaná byla v odvolacím řízení zcela úspěšná, má tedy právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, odměnu 6 200 Kč za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast u odvolacího jednání) po 3 100 Kč dle § 9 odst. 4 písmeno a) a § 7

bodou 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Advokátního tarifu, dle § 13 náhradu hotových výdajů za dva úkony 600 Kč, dále náhrada za DPH 1 428 Kč (21 % z 6 800). Rovněž náklady na cestu k odvolacímu jednání a zmeškaný čas cestou k tomuto jednání považuje odvolací soud za neúčelný náklad ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. z důvodů uvedených výše v odstavci 12. odůvodnění. Oproti řízení před okresním soudem neshledal odvolací soud důvody pro aplikaci ustanovení § 150 o. s. ř. pro náklady odvolacího řízení, kdy s žalobcem a žalovanou byla před zahájením odvolacího řízení věc probrána (znali tedy kromě závěrů okresního soudu i předběžný názor odvolacího soudu), byli výslovně upozorněni na náklady odvolacího řízení, které vznikají, přesto žalobce na podaném odvolání ve věci trval. Celkem je tedy žalobce povinen zaplatit žalované náhradu nákladů odvolacího řízení 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je **dovolání přípustné**, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Dovolání je možno podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně.

Ostrava 23. června 2021

JUDr. Radmila Baďurová v. r.
předsedkyně senátu